

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5425/2025
14.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца малолетних АА и ББ, обоје из ... , чији је законски заступник мајка ВВ из ... , чији је заједнички пуномоћник Ана Петричевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ... , чији је пуномоћник Владан Петровић, адвокат из ... , ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда Београду Гж2 671/24 од 20.11.2024. године, на седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж2 671/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 987/23 од 05.03.2024. године, исправљена решењем истог суда П2 987/23 од 02.09.2024.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетних АА и ББ плаћа месечно износ од 2.500 круна по детету, односно укупно 5.000 круна за оба детета, почев од 19.06.2023. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови и то сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун мајке, законске заступнице ВВ, отворен код „...банк“ број Овом пресудом мења се пресуда Првог основног суда у Београду П2 866/18 од 19.02.2019. године у ставу четвртм изреке. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 671/24 од 20.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 987/23 од 05.03.2024. године, исправљена решењем истог суда П2 987/23 од 02.09.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23, у даљем тексту: ЗПП), чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 202. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 866/18 од 19.02.2019. године обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетних тужилаца АА и ББ плаћа месечно износ од 1.250 круна по детету, односно 2.500 круна за оба детета, почев од 01.10.2018. године па убудуће, док за то постоје законски услови. Према Споразуму о измени висине доприноса за издржавање од 22.05.2023.године, закљученог између ВВ и ГГ, тужени се обавезао да повећа своју обавезу издржавања према малолетним тужиоцима, те да плаћа 2.500 круна за свако дете, односно укупно 5.000 круна за оба детета. У споразуму стоји да исти представља саставни део тужбе ради измене пресуде Првог основног суда у Београду П2 866/18 од 19.02.2019. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредбе члана 160., 162. став 3. и 164. Породичног закона РС, руководећи се најбољим интересом детета, прихватили наведени споразум који су закључиле странке, те су обавезали туженог да плаћа месечно 5.000 круна за оба детета, односно 2.500 круна по детету почев од 19.06.2023. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право при одлучивању о висини обавезе туженог у издржавању његове деце, малолетних тужилаца, као и о периоду на који се досуђена висина издржавања односи.

Наиме, према одредби члана 67. Породичног закона, право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и 160. став 1. истог закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања (члан 160. став 2.) док могућност родитеља, као дужника издржавања, зависе од њиховим прихода, могућности за запослење и стицање зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. Породичног закона).

Насупрот ревизијским наводима којима се указује на период тј. датум од када тече увећана обавеза туженог у погледу издржавања његове малолетне деце, правилно су нижестепени судови обавезали туженог на увећану обавезу од дана подношења тужбе. Наиме, промењене околности на страни малолетног повериоца издржавања (детета) и на страни дужника издржавања (родитеља) утичу на евентуално повећање или смањење алиментације тј. представљају разлог за промену висине доприноса за издржавање, а поступак за измену одлуке о висини издржавања покреће се тужбом која се подноси надлежном суду. Стога, уколико се ранија одлука о издржавању измени,

измена се одређује од дана подношења тужбе из разлога што се са тим даном утврђује постојање промењених околности, које су везане за потребе повериоца издржавања с обзиром на његову старосну доб, здравствено стање, трошкове образовања, имовину, приход и друге околности од значаја за одређивање висине издржавања. Дужник обавезе издржавања који је ту обавезу редовно испуњавао и у свему је у сагласности са одлуком која је у том правцу донета, у случају измене издржавања, односно повећања исте, дужан је од подношења тужбе у предметном спору, платити разлику између плаћене и новоутврђене обавезе.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, с обзиром да о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима суд одлучује по слободној оцени у свакој конкретној парници на основу члана 207. Породичног закона, водећи рачуна о разлозима правичности.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**